

МЕЧОКЪТ И ГОВЕДАРЯТ

chitanka.info

Говедар се разболял от самодивска болест и не могъл от нищо да намери лек. Ходил при тая врачка, ходил при оная и най-последна му казала, че ще се излекува, само ако се опаше с ремък от мечка. Ала кожата трябва да бъде наскоро одрана от първескиня-мечка.

— Ама и лек! — извикал говедарят. — Сега я втасах! Ремък от мечка, и то от първескиня! По-добре да се готвя за гроба!

Така си приказвал говедарят, докато се завръщал в планината при говедата си.

Един ден, както си лежал в кошарата, на вратата се изправил рошав мечок и казал на уплашения говедар:

— Чух, че си бил болен и никой не може да те излекува. Чух също, че си щял да се излекуваш, ако се опашеш с ремък от кожа на мечка-първескиня. Не бой се, аз ще ти дам такъв ремък!

— А какво ще искаш в замяна? — попитал с напукани устни говедарят.

— Да ме допуснеш да се заселя в близката пещера и да кажеш на кучетата да не ме лаят, когато идвам при тебе. Не се бой от мен — аз ти желая само доброто.

Всичките тези думи били казани толкова кротко и благо, че уплашеният говедар се окопитил. Отначало той нямал доверие на мечока, но нали удавник за сламка се хваща — повярвал, че ще го изцери.

— Какво лошо има в това — рекъл си той, — мечокът да се засели в пещерата? Какво зло може да ми направи? Ако видя нещо лошо, ей я пушката, де виси на стената!

Съгласил се говедарят и на другия ден мечокът му донесъл ремък от наскоро одрана мечешка кожа.

— Прежалих младата си булка, която току-що ми беше родила син първенец, само и само да ти направя добрина и да те излекувам! — казал мечокът, като подал ремъка на говедаря. — Нека видиш колко те обичам!

И наистина, не минало много време и говедарят започнал да оздравява. Вдигнал се на крака и отново тръгнал след говедата.

А мечокът му станал съсед и помежду им се забързало истинско приятелство.

Мечокът идвал всеки ден, влизал в кошарата, милвал ту теленцата, ту кравите, а кучетата гледали кротко и си мълчали, защото

и те знаели за голямото приятелство между мечока и говедаря.

Само няколко по-стари волове се държали настрана и не искали мечокът да ги милва с лапата си.

Минало се, що се минало, говедарят забелязал, че липсва едно теле. Днес теле, утре теле, докато теленцата изчезнали до едно.

Сетне започнали да изчезват и кравите. Чудел се и се маел говедарят, но не можел да разбере откъде му дошло това чудо до главата.

А мечокът все идвал да си говорят и все благи и сладки думи му думал.

Най-сетне и последната крава не се върнала от паша.

Тогава един от воловете разкрил пред говедаря истината. Разказал му, че телците и кравите са отвлечени и изядени от мечока, приятелят и благодетелят му. Мечокът бил станал толкова ненаситен, че щял да съсипе цялото стадо.

Отишъл говедарят в пещерата на мечока и там намерил костите на изядените животни.

Разбрал той защо мечокът му дал ремъка, но вече било късно — цялото му стадо било изядено. Останали само старите волове. А и него самият добро не го чакало, защото с мечка стръвница шега не бива!

Мечокът, който досега скрито му пакостил, вече му говорел в очите:

— Какво! Аз да прежаля младата си булка за твоето здраве и сега да нямам право да се храня от стадото ти! Това няма да го бъде!

Принудил се говедарят да се изсели в полето, където мечокът нямало да може да го намери и да му пакости повече.

Развалил кошарата, подкарал воловете и побързал да избяга от това място, дето и дядо му, и баща му цял живот си били гледали добитъка.

И докато бил жив все казвал на децата и на внуците си:

— Не ви трябва, деца, от мечка ремък! Мечешката услуга скъпо излиза.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.